

РЕШЕНИЕ

№ 4144

гр. София, 15.06.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав,
в публично заседание на 14.05.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **5154** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от АПК, във вр. с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба вх. № ЮЗР 11-1854-00-339/24.01.2013г. на сдружение Българско обединение за германски овчарски кучета – Б., чрез председателя му К. Г. Л. срещу заповед № ДК-02-ЮЗР-566/02.12.2011г. на Началник РДНСК – Югозападен район. В жалбата се твърди, че актът е незаконосъобразен и необоснован, както и че строежът е търпим по смисъла на ЗУТ. Поради това се моли за отмяна на заповедта. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. Т. която моли да се отмени оспорваната заповед. Претендират се разноски.

Ответникът – Началникът на РДНСК – Югозападен район, чрез процесуалния си представител юрисконсулт С. оспорва жалбата по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Селскостопанска академия – редовно призована, не взема становище.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

По отношение на процесния имот е представен акт № 2-654 от 22.11.1952г. за държавна собственост.

На 29.09.2008г. е сключен договор за съвместна дейност между „Селскостопанска академия“, [населено място], „Институт по планинско животновъдство и земеделие“ и „Българско обединение за германски овчарски кучета“. В чл. 4 от договора е уговорено за извършване на съвместната дейност „Селскостопанска академия“ [населено място] да предостави собствената си земя и сгради, находящи се в [населено място], [улица]. Предоставените помещения следва да бъдат ремонтирани и преустроени за сметка на Б., като „Селскостопанска академия“ дава съгласието си да бъдат построени и допълнени сгради и съоръжения за осъществяване на съвместна дейност.

На 02.11.2011г. след извършена проверка в отсъствие на възложителя или извършителя на строежа е съставен констативен акт № С 11-17 62 – 2А. Констатирано е нарушение на чл. 137, ал. 3 и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ, като строително-монтажните работи са извършени без издадени строителни книжа в периода около 2009г. съгласно договор и анекс за съвместна дейност от 2009г. На същата дата е съставен и констативен протокол № С 11-1762. Отбелязаното в него нарушение е, че изградените масивни строежи за отглеждане на кучета и огради между тях са без одобрени строителни книжа. Нарушенията са извършени от „Българско обединение за германски овчарски кучета“, представлявано от К. Л.. Оградата частично попада в трасето на [улица], кв. 122, м. „Малинова долина – изток“. Жалбоподателят е уведомен за съставените констативни актове чрез съобщение № С 11-1762/02.11.2011г., което е било залепено на входната врата на строежа.

С оспорената заповед № ДК-02-ЮЗР-566/02.12.2011г. на Началник РДНСК – Югозападен район се нарежда да бъде премахнат незаконен строеж „Кучкарник и хотел за кучета“, находящ се в УПИ II за обществено строителство, кв. 122, по плана на [населено място], м. Малинова долина – изток, с административен адрес между [улица] и [улица], район „Студентски“ – СО, [населено място]. В мотивите е прието, че строежът е изграден без издадени строителни книжа и представлява незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ.

За издадената заповед жалбоподателят е уведомен посредством съобщение № Ц 11-1762-1/15.01.2013г., залепено на строежа на 15.01.2013г. и съобщение № С 11-1762-00-172/17.01.2013г. на интернет страницата на ДНСК.

Със заповед № РД-13-446/01.11.2010г. началникът на ДНСК е делегирал на началниците на РДНСК да издават заповеди за премахване на незаконни строежи по чл. 225, ал.1 от ЗУТ.

Към делото е приложено Конструктивно становище на представител на Камара на инженерите в инвестиционното проектиране, с рег. № 06174 за пълна проектантска правоспособност с протокол 20/2004г. относно съществуващи сгради в поземлен имот 355, кв. 122, м. „Малинова долина“, [населено място], район „Студентски“. Становището е относно 7 сгради, на които са описани основните параметри. Процесната постройка не е сред тези 7 сгради.

От заключението на приетата съдебно-техническа експертиза при първоначалното разглеждане на делото се установява следното:

Строежът представлява самостоятелна едноетажна постройка, разположена частично в УПИ II – за обществено строителство, кв. 122, м. „М. долина – изток“ и частично в нереализирана, но предвидена по действащия ПУП улица.

Строежът, представляващ сграда № 8 в окомерната скица, към КА, е с размери в план: дължина 18,00м, ширина – 4,70м и височина до кота корниз – 2,60м и до кота било –

3,40м (ЗП=84,60кв.м.), изпълнен е от тухлена зидария 25см, с двускатна дървена покривна конструкция и покритие от вълнообразен ондулин. Сградата е вътрешно и външно измазана, с частична облицовка отвън от гнайс. Монтирана е алуминиева външна дограма. Обектът е захранен с ток. В сградата са обособени 8бр.бокса за кучета, които са разделени с вътрешни тухлени 12см. зидове. Сградата се ползва за кучкарник. Южно от сградата е обособена затревена площадка, която от запад и юг е от масивна ограда с височина около 2,00м, от изток – телена ограда и от север процесната сграда.

При направената справка в Софийски кадастър се установи, че в кадастрален лист № 685 от преди 1956г. е отразена масивна сграда с обозначение „М зайчарник“, която сграда съвпада с петното на сега съществуващата сграда. Сградата с обозначение „зайчарник“ е с размери в план: дължина 17,00м, ширина -3,20м, т.е. върху същото петно е имало сграда, но с размери в план, които не съвпадат със сега съществуващата на място сграда. От огледа на място се констатира, че видно от вложените строителни материали и състоянието, в което се намира, сградата е новоизградена, на около 4-5 години.

Действащият ПУП (ЗРКП) е одобрен с Решение № 94 по Протокол № 24/30.03.2001г. на СОС /ДВ, бр. 22/14.03.2006г./ и съгласно същия, процесната сграда попада частично в УПИ II за обществено строителство, кв. 122 и частично в уличната регулация. По действащия ОУП сградата попада в терен предвиден за устройствена зона „Оз2“ – зона за обществено обслужващи дейности и озеленяване в околградския район. За строежа няма одобрени строителни книжа.

Строежът не е допустим съгласно действащия ПУП и правилата и нормативите, действали към 2008-2009г. и към настоящия момент. Сградата представлява ниско застрояване, която се ползва за стопанска постройка (кучкарник). За стопански постройки не се изисква одобряване на инвестиционни проекти за издаване на разрешение за строеж (чл. 147, ал.1, т. 1), но се изисква конструктивно становище. По смисъла на чл. 137, ал. 1, т. 6 строежите по чл. 147 от ЗУТ са шеста категория.

С решение № 4389/02.07.2013 г. по адм.д. № 1548/2013 г. по описа на АССГ, II отд., 27 състав, е отхвърлена жалбата на сдружение „Българско обединение за германски овчарски кучета“, представлявано от К. Г. Л., с адрес [населено място], [улица] против заповед № ДК-02-ЮЗР-566/02.12.2011г. на Началник РДНСК – Югозападен район.

С решение № 6758 от 20.05.2014 г. на ВАС по адм. д. № 14180/2013 г., II о., е отменено горепосоченото решение на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане на същия съд от друг състав. В решението на ВАС е прието, че не са изяснени част от фактите и обстоятелствата от значение за случая - периода на изграждане на строежа, не е установено и не са изложени мотиви и по допустимостта на процесния строеж, спрямо изискването за това по § 16 ПР на ЗУТ. По делото съществуват доказателства, че на същото място, където е процесната сграда е съществувала сграда, обозначена като "Зайчарник", видно от кадастрален план от 1956 г., както и, че същата е отразена и в КП от 1974 г. при това със сходни размери. В този смисъл съставът на ВАС е счел, че съдът е следвало да събере доказателства и евентуално да изложи мотиви с оглед законосъобразността на заповедта, по чл. 146, т. 3 от АПК, вр. с липсата на данни за приложението на § 16 от ПР на ЗУТ.

При новото разглеждане на делото като доказателства са приети извадки от ортофотоплан за имот с пл. № 355, к.л. 685, 686, 703, 704, м. Малинова долина”, район

„Студентски” от 2006 г, 2008 г. и 2011 г. и геодезическо заснемане от м. май 2014 г. Останалите приети писмени доказателства са неотнормирани към предмета на делото.

От заключението на вещото лице А. А. се установява, че Строежът, представляващ сграда №8 в окомерната скица към КА (л.27 от дело 1548/2013), е с размери измерени на място: дължина 18,00м., ширина- 4,70м. и височина до кота корниз-2,60м. и до кота било-3,40м. (ЗП=84,60кв.м.), изпълнен е от тухлена зидария 25см., с двускатна дървена покривна конструкция и покритие от вълнообразен ондулин. Сградата е вътрешно и външно измазана, с частична облицовка от вън от гнайс. Монтирана е алуминиева външна дограма. Същият е захранен с ток. В сградата са обособени 8бр. бокса за кучета, които са разделени с вътрешни тухлени 12см. зидове. Сградата се ползва за кучкарник. По действащия ПУП (РЗКП) на м. Малинова долина-изток одобрен с Решение №87 по Протокол 32/10.12.2001г. на СОС (частично изменение) и с Решение №94 по Протокол 24/30.03.2001г. на СОС (общ план) , едноетажната сграда попада частично в УПИ П- за обществено строителство, кв.122, м."Малинова долина-изток" и частично в нереализирана улица, но предвидена по действащия ПУП-улица м/у о.т.417 - о.т.417б. По действащия ОУП сградата попада в терен предвиден за устройствена зона „Оз2"- зона за обществено обслужващи дейности и озеленяване в околградския район. При направеното замерване и наставяне план върху план се констатира, че процесната сграда във трите плана (1985г., 1974г. и 1956г.) има едни и същи размери в план, които измерени графически от плановете и от дигитализирания вариант на сайта на С. и Г. са: дължина 17.00м.и ширина припл. 3,5м. От графичната част на трите плана се установява, че отразената в плановете сграда съвпада с петното на процесната сграда, но с размери в план, които не съвпадат със сега съществуващата на място сграда. Сградата представлява ниско застрояване, състои се от осем бокса в които има кучета, като в сградата няма помещения за персонал. Според ВЛ сградата представлява стопанска постройка (кучкарник) със селскостопанско предназначение, която по смисъла на чл.137 , ал.1, т.6 и чл.147 от ЗУТ е шеста категория. Според вещото лице понеже в сградата няма обособени работни места същата представлява стопанска постройка, а не производствена сграда, би трябвало да се категоризира като шеста категория. От обясненията на вещото лице в открито съдебно заседание от 05.02.2015 г. се установява, че разликата между измерените на място размери с тези на сградата, която е съществувала и е отразена в предходните кадастрални листи не се дължи на графически измерените размери от старите плановете. На приложената към заключението комбинирана скица е видно старото положение, което е отразено по кадастралните листове и новото заснемане на сградата. Съгласно чл. 18 от Наредба № 5 допустимите отклонения са в максималния размер до 60 сантиметра. Става въпрос за разлика в размерите – 1 метър в дължината и 1,20 метра в ширина на сградата. Измерванията на вещото лице е извършила на място с електронна ролетка при посещение на обекта в присъствието на г-н К. Л., като вещото лице е приложило снимков материал от огледа ми на място, за добиване на представа какво представлява обекта.

Заключението на вещото лице е оспорено от процесуалния представител на жалбоподателя. Във връзка с оспорването, по делото е приета повторна СТЕ, изготвена от вещите лица У., Б. и Г.. От заключението на повторната СТЕ се установява, че на мястото, където сега е разположена процесната сграда, е заснета и нанесена сграда, както следва: в кадастрален лист № 685, изготвен преди 1956 г. - в им. пл. № 3; в кадастрален лист № 685, изготвен 1974 г. - в им. пл. № 355; в

Регулационен и кадастрален план, одобрен със заповед № РД-50-09-253/18.09.1985 г. - в им. пл. № 355. След справка в Н.-СО, отдел "Териториален кадастър", се установи, че на мястото, където сега е разположена процесната сграда, е заснета и нанесена сграда в кадастрален лист 685 по кадастралния план от преди 1956 г., в този от 1974 г. и в Регулационен и кадастрален план, одобрен със заповед № РД-50-09-253/18.09.1985 г. Петното на отразената в горепосочените планове сграда не съвпада по размери в план с петното на процесната сграда, отразено в актуалната кадастралната карта, одобрена със заповед №РД-18-38/10.07.2012г. на Изп.Директор на АГКК.

При извършеното на място измерване с електронна рулетка вещите лица са установили следните размери в план на съществуващата в момента процесна сграда: дължина 17,95м, широчина 4,70м (ЗП= 84,36 кв.м). Разликата в размерите на сградата от графичното измерване по плановете и тези, измерени на място е посочена в долната сравнителна таблица:

Размер	По графично измерване	По измерване на място	Разлика в размера	Допустима стойност
дължина	1 700 см	1795 см	+ 95см	40(60) см
широчина	350 см	470 см	+ 120 см	40(60) см
ЗП	59.50 кв.м	84,36 кв.м		

Размерите на процесната сграда, измерени при огледа на 26.02.2015 г., се отклоняват в плюс спрямо съответните графично снети размери на същата от предходните кадастрални и регулационни планове. Разликата в размерите надвишава рамката на нормативно определените допустими стойности, посочени в Наредба №5 от 2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, чл.18, ал.4, т.2 а), а именно: в ширината - 120 см > 40 (60) см; в дължината - 95 см > 40 (60) см. Тази разлика е илюстрирана в комбинирана скица за идентичност на очертанието на процесната сграда с налагане на петното на сградата по кадастралния план от 1974г. с това по актуалната кадастрална карта (Приложение 1 към заключението на вещите лица).

Процесната сграда е с масивна конструкция, със стени от тухлена зидария и двускатна дървена покривна конструкция, едноетажна с ниско застрояване (к.корниз +2,57м , к.било +3,55 м, ЗП=84,36 кв.м). Ползва се за селективно отглеждане на кучета от специални породи, като за целта с напречни преградни стени и метални решетъчни врати са обособени осем бокса и обслужващ коридор по цялата дължина. Според вещите лице процесната сграда може да бъде категоризирана в V-та категория по смисъла на чл. 137, ал.1, т.5 от ЗУТ, тъй като представлява сграда за отглеждане на животни (кучета).

От поясненията на вещите лица от открито съдебно заседание от 14.05.2015 г. се установява, че през 2012 година е направено заснемане на съществуващото положение, но на скицата приложение 3 към предходното заключение /лист 107 от делото/ вещите лица са показали различието между старата заснета сграда и сега съществуващата сграда, като в по – светлия цвят е старата, а втория по – тъмен контур

е на новата сграда. Външният контур е на новата сграда.

От допълнителната СТЕ, изготвена от вещите лица У., Б. и Г., се установява, че след справка в Н. отдел "Териториален кадастър" по кадастралните планове на [населено място], на мястото, където сега е разположена процесната сграда, е заснета и нанесена сграда, както следва: в кадастрален лист № 685, изготвен преди 1956 г. - в им. пл. № 3; в кадастрален лист № 685, изготвен 1974 г. - в им. пл. № 355. Тази сграда, попадаща в имот пл. № 355, е показана и в Регулационния и кадастрален план на местността, одобрен със заповед № РД-50-09-253/ 18.09.1985 г. При направено графично измерване, по съответните кадастрални и рег.планове, сградата е с приблизителни размери както следва: дължина -17,00 м, широчина - 3,50м.

При извършеното на място измерване с електронна рулетка са установени следните размери в план на процесната сграда: дължина 17,95м, широчина 4,70м (ЗП= 84,36 кв.м), които се отклоняват в плюс спрямо съответните графично снети размери от предходните кадастрални и рег.планове. Тази разлика е илюстрирана в Комбинирана скица за идентичност на очертаването на процесната сграда от налагането на петното на сградата по кадастралния план от 1974г. с това по актуалната кадастрална карта (Приложение 3 към заключението). Разликата в размерите надвишава нормативно допустимите стойности, посочени в Наредба №5 от 2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, чл.18, ал.4, т.2 а), а именно: в ширината - 120 см > 40 (60) см в дължината - 95 см > 40 (60) см.

Процесната сграда е посочена в атакуваната заповед и в предшествващия Констативен акт №С11-1762-2А/02.11.2011г. на РДНСК-ЮЗР като позиция 8 в окомерната скица (стр.27 от дело 1548/2013 г. на АССГ). В Архитектурното заснемане, извършено през м.декември 2011 г. (стр.73 от а.д. 1548/2013 г. - вертикален разрез) е отбелязано покривно покритие от керемиди, също и в горещитирания Констативен акт. При огледа на място, извършен от вещите лица на 26.02.2015 г. се установи, че покривното покритие на процесната сграда е от вълнообразен ондулин.

От наличната информация по делото не може да бъде установено с какви материали е бил изпълнен покрива на процесната сграда. По обяснение на Председателя на Б., поради появили се дефекти в керамичните керемиди в големи зони от покрива, в периода след дек. 2011г. е извършен ремонт с подмяна на покривното покритие.

Процесната сграда се индивидуализира и с идентификатора си от кадастралната карта, одобрена със заповед №РД-18-38/10.07.2012г. на изп. директор на АГКК-68134.1611.4855.5./ Приложение 1 към СТЕ/.

На мястото на старата сграда са извършени строителни работи по изграждане на процесната сграда, които се изразяват в изпълнение на нови стени от тухлена зидария в нова конфигурация, нова двускатна дървена покривна конструкция, довършителни работи и нова ел.инсталация. Според налична по делото информация, тези строителни работи вероятно са били извършени в периода след май 2008 г. От приложените в делото извадки от ортофотоплан, изготвени от „Г.-С.“ е видно, че към м.май 2008 г. сградата не е изпълнена, а към м.септември 2009г. - съществува. В Констативен акт №С 11 -1762-2А/02.11.2011г. на РДНСК-ЮЗР е установено, че „строежът е завършен

и се ползва". Конструкцията на сградата е масивна със стени от тухлена зидария и двускатна покривна конструкция от дървен материал. Сградата е едноетажна, к.корниз +2,57м , к.било +3,55 м (ниско застрояване). В момента на огледа и по информация от представителя на Б., сградата се ползва за селективно отглеждане на кучета от специални породи. Предназначението на сградите се определя по Класификатор за предназначение на сградите съобразно Табл.3 на Приложение 2 от „Наредба № 3 за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри". В Справката по кадастралната карта за процесната сграда в ред „Предназначение" е записано: „Друг вид производствена, складова, инфраструктурна сграда"(Приложение 1). Сградата е с масивна конструкция със стени от тухлена зидария и двускатна дървена покривна конструкция, едноетажна с ниско застрояване. Построена е в периода 2008-2009 г. Предназначението ѝ, определено съобразно чл.16, ал.2 на „Наредба № 3 за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри" е: „Друг вид производствена, складова, инфраструктурна сграда". От обясненията на вещите лица от открито съдебно заседание от 26.03.2015 г. се установява, че в процесната сграда има една клетка, която е обособена за карантина. Оградена е със стена коридора и има бюро и стол. В клетката има една куче. К. е преграден с една стена и пред клетката в коридора има бюро и стол. Помещението е с ширината на коридора и дължината на клетката. Доколкото се касае за тухлен зид с мазилка и облицовка, разлика в дебелината от порядъка на 95 см - 120 см, не може да се дължи на допълнителните материали - мазилка и облицовка, разликата се дължи на това, че е променена конфигурацията на сградата. Вещите лица са измерили дебелината на зидовете и това са имали предвид, като са посочили очертанията на сградата по тухлената зидария. Вещите лица изрично заявяват, че на същото място е имало стара сграда. Размерите, които заснемаме сега са различни от петното, което е нанесено в кадастралния план за старата сграда. Точен момент за изграждане на сградата вещите лица не могат да посочат, но периода на изграждане на обекта може да се определи по вложените материалите. Според вида и качеството на вложените материали, периода е този който е посочен депозиранията СТЕ. Материалите могат да бъдат положени и по повод основен ремонт на сградата, но има и разлика в размера на застрояването, което изключва хипотезата за основен ремонт.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок и от лице с правен интерес, срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Актът е бил надлежно съобщен на жалбоподателя.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 225, ал. 1 от ЗУТ издаването на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях е от компетентността на началника на ДНСК или упълномощено от него длъжностно лице. В случая на издателя на акта – началникът на РДНСК Югозападен район са делегирани съответните правомощия със заповед № РД-13-446/01.11.2010 г. на Началника на ДНСК,

което обуславя компетентността му да издаде процесната заповед.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, като съдържа изискуемите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис на административния орган.

Не са допуснати и съществени нарушения на административно-производствените правила. Заповедта е издадена въз основа на констативен акт, съставен от длъжностни лица на РДНСК. Констативният акт е надлежно съобщен на жалбоподателя. Не са нарушени и разпоредбите на чл. 35 и 36 от АПК – административният орган е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая и е събрал служебно относими по спора доказателства.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби на ЗУТ.

Няма спор, че описаният в заповедта обект представлява строеж, предвид §5, т. 38 ДР ЗУТ.

Настоящият съдебен състав кредитира заключението на приетата по делото повторна СТЕ в съответствие с което приема, че процесната сграда представлява строеж – пета категория, съобразно чл. 137, ал.1, т. 5, б. „б“ от ЗУТ и Наредба № 1/30.07.2003 г. за номенклатурата на видовете строежи и по – конкретно чл. 10, ал. 2, във вр. § 1, предложение последно от ДР на наредбата, тъй като представлява сграда за отглеждане на животни (кучета).

Строежът не попада в обхвата на изключенията по чл. 151 от ЗУТ, за които не се изисква наличието на разрешение за строеж. Разпоредбата на чл. 148, ал. 1 от ЗУТ императивно установява, че строежи могат да се извършват само ако са разрешени съгласно този закон, като в следващите си разпоредби регламентира реда, по който това става. Без правно значение за изхода на делото е представеното конструктивно становище от 2013 г.и геодезическо заснемание от 2012 г., тъй като същите са изготвени след издаване на оспорената заповед, а в производството по обжалване на административните актове последните се преценяват за законосъобразност съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК към момента на издаването им. Нещо повече, дори и да се представи разрешение за строеж, то трябва да предхожда строителството съгласно чл. 148, ал. 1 от ЗУТ и няма законова норма, според която издаването му след извършването на строежа да е основание за неговото узаконяване.

С оглед на изложеното и противно на твърденията на жалбоподателя, за изграждането на процесната едноетажна сграда е необходимо наличието на валидно издадено и влязло в сила разрешение за строеж. Между страните не се спори по фактите, че такова няма издавано. Това обстоятелство не е спорно, тъй като и самият жалбоподател в жалбата си сочи, че през 2003 г. е подадена декларация по § 184 от ПЗР към ЗИД на ЗУТ, като няма данни обаче, а и не се твърди производството по § 184 от ПЗР към ЗИД на ЗУТ, да е завършило с издаден акт за узаконяване. Нещо повече в констативните актове, представляващи официални писмени документи, съставени в изискуемата от закона форма от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност, ползващи се с обвързваща доказателствена сила е посочено,

че строежът е изграден след 2009г. (което не е оборено от жалбоподателя), поради което и § 184 от ПЗР към ЗИД на ЗУТ (обн. ДВ бр.65 от 2003г) е неприложим, тъй като е относим за строежи, извършени до влизане в сила на закона. В случая както от единичната, така и от повторната тройна СТЕ се установява, че процесния строеж е извършен в периода след месец май 2008 г. до месец септември 2009 г. Вещите лица са установили този факт както по вида и качеството на вложените материали, така и от приетите като доказателство по делото извадки от ортофотоплан, изготвени от „Г.-С.“, от които е видно, че към м.май 2008 г. сградата не е изпълнена, а към м.септември 2009г. - съществува. И от двете експертизи по делото се установява, че на мястото, където сега е разположена процесната сграда, е заснета и нанесена сграда в кадастрален лист 685 по кадастралния план от преди 1956 г., в този от 1974 г. и в Регулационен и кадастрален план, одобрен със заповед № РД-50-09-253/ 18.09.1985 г. **Петното на отразената в горепосочените планове сграда не съвпада по размери в план с петното на процесната сграда**, отразено в актуалната кадастралната карта, одобрена със заповед №РД-18-38/10.07.2012г. на Изп.Директор на АГКК.

При извършеното на място измерване с електронна рулетка вещите лица са установили следните размери в план на съществуващата в момента процесна сграда: дължина 17,95м, широчина 4,70м (ЗП= 84,36 кв.м). Разликата в размерите на сградата от графичното измерване по плановете и тези, измерени на място е 95 см. в дължината на сградата и 1,20 м. в широчината на сградата, като вещите лица изрично подчертават, че доколкото се касае за тухлен зид с мазилка и облицовка, разлика в дебелината от порядъка на 95 см - 120 см, не може да се дължи на допълнителните материали - мазилка и облицовка, разликата се дължи на това, че е променена конфигурацията на сградата. Разликата в размерите на процесната сграда надвишава рамката на нормативно определените допустими стойности, посочени в Наредба №5 от 2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, чл.18, ал.4, т.2, б. „а“, а именно: в ширината - 120 см > 40 (60) см; в дължината - 95 см > 40 (60) см. Тази разлика е илюстрирана в комбинирана скица към заключението на вещите лица за идентичност на очертанието на процесната сграда с налагане на петното на сградата по кадастралния план от 1974г. с това по актуалната кадастрална карта.

В настоящият случай се установява, че строежът е извършен в периода след месец май 2008 г. до месец септември 2009 г поради което § 16 от ПР на ЗУТ е неприложим. В тежест на жалбоподателя по арг. от чл.154, ал.1 ГПК във връзка с чл.144 АПК е да установи фактите от които черпи благоприятни за себе си правни последици, тоест да установи наличието на строителни книжа, както и твърдението си, че строежът е търпим, като доказателствената тежест относно релевантните факти му е изрично указана от съда с определението за насрочване. В случая, констатациите на извършилите проверката технически органи, залегнали в констативните протоколи не са оборени в настоящото съдебно производство, а липсата на изискуемите се строителни книжа не се оспорва от жалбоподателя.

В съответствие с § 5, т. 42 от ДР на ЗУТ, основен ремонт на строеж е частично възстановяване и/или частична замяна на конструктивни елементи, основни части, съоръжения или инсталации на строежа, както и строително-монтажните работи, с които първоначално вложени, но износени материали, конструкции и конструктивни елементи се заменят с други видове или се извършват нови видове работи, с които се възстановява експлоатационната им годност, подобрява се или се удължава срокът на тяхната експлоатация. От заключението на допълнителната СТЕ се установява, че на мястото на старата сграда са извършени строителни работи по изграждане на процесната сграда, които се изразяват в изпълнение на нови стени от тухлена зидария в нова конфигурация, нова двускатна дървена покривна конструкция, довършителни работи и нова ел.инсталация. Според налична по делото информация, тези строителни работи вероятно са били извършени в периода след май 2008 г. С оглед на така установеното, се налага изводът, че не е извършван основен ремонт на сградата по смисъла на закона, тъй като от заключението на вещото лице се установява, че е налице изграждането на нова сграда, с нова конфигурация и с различни размери от съществуващата на място стара сграда. За пълнота следва да бъде отбелязано, че за извършване на основен ремонт на строеж пета категория също е изискуемо разрешение за строеж, каквото в настоящия случай няма.

Материалноправната предпоставка за издаване на настоящата заповед по чл. 225, ал. 1, във връзка с чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ, е посочена в чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, а именно достатъчно е да е установено, че е налице "строеж", който е извършен "без разрешение за строеж".

Неоснователни са и доводите, че в оспорената заповед не било посочено върху земя чия собственост е изградена сградата, което което водело до неспазване на установената форма /чл.59, ал.2 АПК/. Съдът намира, че въпросът за това върху чия земя е изградена сградата - дали собственост на оспорващия или на трето лице, е без правно значение за настоящия спор. Законността на строежа не е обусловен от собствеността на терена, върху който е изграден. Заповедта за премахване на незаконен строеж има за цел отстраняването на незаконното строителство, а не това кой точно следва да го премахне, което ще се установи безспорно в изпълнителното производство и при съобразяване с Наредба № 13 от 23.07.2001г. за принудително изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на ДНСК.

При извършената в изпълнение на чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК служебна проверка за законосъобразност, съдът не констатира основания за отмяна или обявяване на нищожност на атакувания акт. От всичко изложено до тук, съдът обосновава правния си извод за законосъобразност на процесната заповед, като постановена в предвидената от закона форма и съдържание, от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, при спазване на установената административна процедура, правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона.

По тези съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК жалбата следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 143, ал. 4 АПК и предвид направеното искане,

жалбоподателят следва да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 600 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение - 36-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на сдружение „Българско обединение за германски овчарски кучета“, представлявано от К. Г. Л., с адрес [населено място], [улица] против Заповед № ДК-02-ЮЗР-566/02.12.2011г. на Началника на РДНСК – Югозападен район.

ОСЪЖДА „Българско сдружение за германски овчарски кучета“, представлявано от К. Г. Л. да заплати на Дирекция за национален и строителен контрол, [населено място] сумата от 600 (шестстотин) лева представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: